

Digitale klasserom kan være mindre truende

For noen er det digitale klasserommet mindre truende enn det ordinære. Enkelte elever som har slitt med alvorlig skolefravær, har nå 100 prosent nærvær.

TEKST

Simen Mjøen Larsen

PUBLISERT 7. april 2020

EMNER

korona

Koronahverdag

PPT

KORONAHVERDAG

Hvordan opplever du psykologhverdagen etter at koronaepidemien snudde livet på hodet? Hva forbauser deg? Hva setter deg og pasientene dine på prøve? Skriv personlig, konsist og kort, og send teksten til: per@psykologtidsskriftet.no.

Simen Mjøen Larsen. Foto:
privat

Som psykolog i PPT møter man barn og ungdom i skole og barnehage. Det er her alle tilbringer den største delen av sine viktigste år. Via forankringen PPT har i lovverket er det her psykologene har størst mulighet til å påvirke hverdagen til barn og unge flest – der de er. Det er dette privilegiet som gjør jobben så meningsgivende, og som setter psykologen i en gullkantet posisjon til å utøve faget sitt. Når den viktigste arenaen i samfunnet stenger, får det store konsekvenser, ikke bare for barn og unge, men for alle. Også for PP-tjeneren, som må kjempe for ikke å havne på sidelinjen.

Den gode, gamle telefonsamtalen

Helt full kalender forandret seg til nesten tom i løpet av et par pressekonferanser. Dette fordi utredning i nye saker blant annet kan kreve observasjon der barnet ikke lenger er, eller observasjon i en strukturert testsituasjon. Begge deler en umulighet gitt de restriksjoner som nå foreligger. Oppfølging av gamle saker er ingen umulighet, men kan ikke lenger gjøres via samarbeidsmøter på skolene slik intensjonen var da avtalene ble gjort. Nye løsninger har blitt prøvd ut, men i jungelen av digitale tjenester finner jeg også den gode, gamle telefonsamtalen.

«De fleste av de elevene og foreldrene jeg snakker med, forteller om god oppfølging fra skolen.»

Avlyste og utsatte avtaler gir ledige hender, men i Tønsberg kommune fant vi oppgaver å fylle dem med. Tønsberg opprettet psykososial telefontjeneste allerede mandag 16. mars. Den er nå supplert med en chattetjeneste. Mange av kommunens ansatte i psykisk helse bidrar til en dugnad slik at byens innbyggere raskt kan få støttesamtaler eller avklart og vurdert behov for psykisk helsehjelp. Mange tar kontakt med meg på grunn av sine reaksjoner på tiden vi lever i. Frykt og bekymring preger naturligvis samfunnet nå. Virusset gjør det så tydelig for oss at vi, og dem vi er glad i, er dødelige. De økonomiske omveltningene river tryggheten vekk under beina våre, og livets store og små mål er truet. Samtidig er mange av de vanlige sosiale arenaene borte for en stund. Vi har ikke lenger tilgang til alle de stedene der vi vanligvis finner angstens motgift i gode, sosiale relasjoner. Dersom vi isolerer oss fra gruppen, mister vi opplevelsen av at nye ting skjer med dem vi bryr oss om. Samtidig mister vi en viktig distraksjon fra den repeterende tankens mas.

Skolen leverer

Men så var det jo ikke slutt allikevel. Vi finner nye måter å være sammen på. Selv om arenaen er en annen for de fleste, så er det fortsatt skole. Det vet jeg som har en kone som jobber som kontaktlærer. Hun jobber bokstavelig talt dagen lang, enten det er med å aktivisere to barn på 1 og 3 år, eller å planlegge og tilrettelegge for hjemmeundervisning for sine elever i 4. klasse. Heldigvis har både min kone og jeg

ledere som forstår at vi trenger fleksibilitet til å hjelpe oss selv og hverandre, slik at vi kan hjelpe andre.

Norsk skole leverer også i krisetider. De fleste av de elevene og foreldrene jeg snakker med, forteller om god oppfølging fra skolen. I Tønsberg har man bestemt at hver eneste elev skal følges opp av sin lærer hver dag. Og lærerne har de digitale verktøy som trengs for å faktisk gjennomføre det. Når maskinen hjelper læreren å overvåke elevens deltakelse, blir det nok lettere å fange opp dem som faller utenfor.

«Jeg snakket med en gutt i 8. klasse som forteller at han synes det er lettere å lære når han kan gjøre det i sitt eget tempo»

Spole tilbake, trykke på «play»

Det digitale klasserommet er for noen mindre truende enn det ordinære. Enkelte elever som tidligere har slitt med alvorlig skolefravær, har siden 12. mars opparbeidet seg 100 prosent digitalt nærvær. Jeg snakket med en gutt i 8. klasse som forteller at han synes det er lettere å lære når han kan gjøre det i sitt eget tempo. Han sa: «Tenk å kunne stoppe læreren, spole tilbake og trykke «play». Slik skulle det vært ellers også.» Ja, hvorfor ikke? Med omtrent 75 000 lærere i grunnskolen på intensiv praktisk opplæring i digitale løsninger kan det kanskje bli en del av den nye hverdagen å se sin egen lærer på video! Det vil hjelpe mange, ikke bare de elevene jeg møter i min jobb.

Selv med lærere på video vil mange streve, særlig de med konsentrasjonsvansker eller lærevansker, de to største brukergruppene ved PPT. Noen forteller om positive effekter av at foreldre og barn engasjerer seg sammen i læringssituasjonen. Andre forteller om savnet av pedagoger med spesialkompetanse.

I koronaens tid er samfunnet annerledes og utfordringene mange, men forandring kan også fryde. Som psykologer må vi velge enten å holde pusten mens vi venter på at det skal gå over, eller å være med på revolusjonen som er i ferd med å skje foran øynene våre!

TEKST

Simen Mjøen Larsen, Psykolog i PP-tjenesten i Tønsberg